

tem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549), zarządzam, co następuje:

§ 1. Do wykonywania czynności z zakresu dochodzeń w sprawach o przestępstwa, określone w art. 21 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584), zmienionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1939 r.

(Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549), uprawniona jest Ochrona Skarbowa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o wykonaniu art. 21-a ust. (2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 119).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

261

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1947 r.

o określeniu władz administracji skarbowej uprawnionych do orzecznictwa w sprawach o przestępstwa skarbowe.

Na podstawie art. 161 prawa karnego skarbowego z dnia 11 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140) zarządzam, co następuje:

§ 1. Władzami I instancji, uprawnionymi do orzecznictwa w sprawach określonych w art. 159 § 1 prawa karnego skarbowego, są:

- a) urzędy celne uprawnione osobnym zarządzeniem Ministra Skarbu — co do przestępstw określonych w art. 47—57 i w art. 64 § 2 prawa karnego skarbowego,
- b) urzędy skarbowe lub urzędy rewizyjne — co do przestępstw określonych w art. 131—147 prawa karnego skarbowego w zależności od tego, które z tych urzędów według obowiązujących przepisów są powołane do ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków bezpośrednich i opłaty skarbowej.
- c) urzędy akcyzowe — co do pozostałych przestępstw.

§ 2. Władzami II instancji, uprawnionymi do orzecznictwa w sprawach określonych w art. 160 prawa karnego skarbowego, są:

- a) dyrekcje cel — co do przestępstw określonych w art. 47—57 i w art. 64 § 2 prawa karnego skarbowego,
- b) izby skarbowe — co do pozostałych przestępstw.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1947 r. co do § 1 lit. b. oraz co do § 2 lit. b, w części dotyczącej przestępstw wymienionych w art. 131—147 prawa karnego skarbowego.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- 1) §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1937 r. — przepisy wykonawcze do prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 398),
- 2) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o upoważnieniu urzędów celnych do orzekania w sprawach karnych skarbowych oraz o ustaleniu okręgów miejscowej właściwości tych urzędów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 117).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 24 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zwolnienia spółdzielczych przedsiębiorstw budowlanych: „Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane” i „Samopomoc Chłopska” od niektórych warunków co do zabezpieczenia zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 marca 1947 r. o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z po-

dejmovaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozciąga się przepis § 1 rozporządze-